

fra Baneledelsens Side, saaledes at Befolkningen deroppe kan blive nogenlunde tilfreds med Køreplanen paa denne Bane. Jeg tillader mig meget stærkt at anbefale Indstillingen til den højtærede Ministers Overvejelse og Undersøgelse.

Marott: Andragendet Nr. 2, som jeg foreslaar henvist til Forsvarsministeren, er indkommet fra en Del Maskinassistenter, som ere udgaaede fra Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen. De føle sig forurettede i deres Avancementsvilkaar ved, at denne Skole er bleven afløst af den saakaldte Maskinskole ved Loven af 15. Maj 1903 om Tillæg til Lov om Søværnets Ordning. Deres Forudsætning for Indtrædelse i den tidligere Skole er derved bristet, idet der den Gang blev givet dem fortrinsvis Adgang til at blive Maskinassistenter, Maskinmestre eller lignende, og de ønske nu at faa den samme Begunstigelse, som senere Elever faa ved Gennemgangen af den ny Skole, og andrage altsaa om, at Loven af 15. Maj 1903 maa faa en Tillægsbestemmelse, hvorved de kunne faa Oprejsning og Erstatning for den forringede Retsstilling, der ved denne Lov er givet dem. Jeg synes, at Andragendet er saa godt motiveret, at jeg efter nærmere at have undersøgt denne Sag ikke har betænkt mig paa at anbefale, at det henvises til den højtærede Forsvarsminister, som jeg meget gerne vil bede om at underkaste Andragendet en velvillig Overvejelse, idet jeg tror, der bliver begaaet en Uret mod disse 13 Maskinmestre, som ved denne Lov have faaet ugunstigere Vilkaar end de senere Elever, der ere optagne paa den nævnte Skole.

Med Hensyn til Andragendet Nr. 5 fra Hovedbestyrelsen for Kristeligt dansk Fællesforbund angaaende tvungen Voldgift til Afgørelse af Arbejdskonflikter, da har jeg ikke som det øvrige Udvalg kunnet være med til at foreslaa dette Andragende henvist til Indenrigsministerens Overvejelse. Naar jeg ikke har kunnet være med til det, er det selvfølgelig ikke, fordi jeg ikke ønsker denne Sag undersøgt, thi det er jo givet, at naar det i øvrigt er en Sag, der berører offentlige Samfundsaliggender, en Sag, som kommer for her i Rigsdagen, kan man ikke have noget imod, at en saadan Sag underkastes en grundig Undersøgelse. Men det forekommer mig, at denne Sag netop tidligere er bleven meget grundigt undersøgt fra Rigsdagens og den højtærede Indenrigsmini-

sters Side. Et lignende Andragende som det, der her foreligger, har været indgivet til Rigsdagen 3 Gange.

Første Gang fandt der en meget stor Debat Sted angaaende denne Sag her i Tinget, en Debat, under hvilken den daværende Indenrigsminister (Enevold Sørensen) udtalte sig meget udførligt om hele dette Spørgsmaal, og under hvilken saavel det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), der som bekendt er Formand for Arbejdsgiverforeningen, og det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), der er Formand for de samvirkende Fagforeninger, udtalte deres Mening om denne Sag, og de vare enige om, at dette Spørgsmaal maatte vente, og at der ikke var noget at gøre ved den Sag i Øjeblikket. Det var en ganske naturlig Følge af, at der med Hensyn til Voldgift i Arbejdskonflikter jo er fremkommet frivillige Bestræbelser for at naa til Voldgift i saadanne Sager, og disse frivillige Bestræbelser ere blevene støttede fra Statens Side, da man paa Rigsdagen for nogle Aar siden vedtog en Lov vedrørende Voldgiftsretter i faglige Stridigheder.

Naar nu dette Andragende foreligger her, og jeg ikke kan gaa med til at henvise det til Indenrigsministerens Undersøgelse, er det ligeledes, fordi Ministeren har erklæret, at han fremdeles undersøger den Sag, og at han indhenter Oplysninger fra Ny Zeeland, hvor Voldgiftssagen er særlig udviklet. Naar Ministeren undersøger Sagen, forekommer det mig ikke, at der er nogen Grund til at henvise dette Andragende til Ministerens Undersøgelse, saa meget mere som det gaar ud paa, at der skal nedsettes en Kommission til at undersøge Sagen, og det er der dog ingen Grund til. Andragendet har været her i Rigsdagen ogsaa i Fjor, da kom det paa-gældende Andragende ganske vist lige saa lidt som de andre Andragender fra Andragendeudvalget til Behandling i Salen. Andragendet har imidlertid været indgivet 3 Gange og har været ret udførligt debatteret, saa jeg synes ikke, der er Spor af Anledning for Rigsdagen til at beskæftige sig mere med denne Sag. Jeg tror, det, der er gjort, er tilstrækkeligt, saa vi kunne slaa os til Ro med, at Indenrigsministeren beskæftiger sig med Sagen, saaledes som han har udtalt i Udvalget.

Det forekommer mig, at Ordføreren var noget aggressiv overfor os, der ikke ere enige med ham i denne Sag. Han talte om, at der i sin Tid var sluttet en Alliance mellem den yderste Socialisme og